

9. X 61
Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI

ÜLEMNÕUKOGU TEATAJA

22. september 1961

Nr. 37 (90)

2. aastakäik

SISUKORD

Kokkulepe kultuurialase koostöö kohta Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu ja Kuuba Vabariigi vahel.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Nõukogude-Somaali kaubanduse ja maksete kohta käiva kokkuleppe ratifitseerimisest.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasisest piiramisest.

II

129. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. A. Mältoni autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

III

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumis.

Teadanne NSV Liidu Ülemnõukogu saadikute T. Uldžabajevi, P. S. Obnossovi, H. Ibragimovi, N. Dodhudojevi ja S. Koštšanovi ärakutsumise kohta.

Kokkulepe

kultuurialase koostöö kohta Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu ja Kuuba Vabariigi vahel

Püüdes tugevdada sõbralikke sidemeid ja saavutada vastastikust arusaamist NSV Liidu ja Kuuba Vabariigi rahvaste vahel, otsustasid NSV Liidu valitsus ja Kuuba Vabariigi valitsus sõlmida käesoleva kokkuleppe, mis määrab kindlaks mõlema riigi vahelise kultuurialase ja teadusliku koostöö arendamise põhimõtted.

1. artikkel

Lepinguosalised tugevdavad ja arendavad igati kultuurialast ja teaduslikku koostööd suveräänsuse austamise, võrdõiguslikkuse ja teineteise siseasjadesse mittevahelesegamise põhimõtete alusel.

2. artikkel

Lepinguosalised vahetavad teadus-, kunsti-, kirjandus- ja haridusalaseid kogemusi ja saavutusi delegatsioonide ja üksikute spetsialistide suunamise, teadus- ja kultuurialase informatsiooni ja materjalide vastastikuse andmise, näituste ja kontsertide organiseerimise, näitlejate kollektiivide vastastikuse vahetamise jm. teel.

3. artikkel

Lepinguosalised võimaldavad vastastikku õppetipendiume ülikoolides ja teistes kõrgemates õppeasutustes neil erialadel, mille suhtes nad kokku lepivad.

4. artikkel

Lepinguosalised kohustuvad tugevdama koostööd kahe riigi vahel ajakirjanduse, kino, raadio ja televisiooni alal ajakirjanike, raadio-, televisiooni- ja filmitöötajate delegatsioonide vahetamise teel, kaasa aitama rahvuslike filmide vastastikusele laenutamisele, filmifestivalide organiseerimisele, samuti filmide vastastikusele vahetamisele.

5. artikkel

Mõlemad lepinguosalised soodustavad kontakti nende rahvuslike raamatukogude, muuseumide ja teiste taoliste asutuste vahel.

6. artikkel

Mõlemad lepinguosalised nõustuvad looma kõige soodsamaid tingimusi teise lepinguosalise poolt teaduse, kultuuri ja kunsti alal väljaantud raamatute ja brošüüride tõlkimiseks.

7. artikkel

Kumbki lepinguosaline soodustab spordidelegatsioonide sõite teise riiki sõpruskohtumisteks ja aitab kaasa sidemete arendamisele mõlemal maal ametlikult tunnustatud spordiorganisatsioonide vahel.

8. artikkel

Käesolev kokkulepe kuulub ratifitseerimisele vastavalt kummaski riigis kehtivale konstitutsioonilisele korrale. Kokkulepe jõustub Havannas toimuva ratifitseerimiskirjade vahetamise päeval.

Kokkuleppe ükskõik milline muutmine astub seadusjõusse pärast tema allkirjutamist mõlema riigi esindajate poolt.

Kummalgi lepinguosalisel on õigus lõpetada käesoleva kokkuleppe kehtivus, teatades teisele lepinguosalisele kirjalikult kokkuleppe lõpetamisest. Kokkulepe kaotab kehtivuse, kui on möödunud kuus kuud ühe lepinguosalise poolt teisele lepinguosalisele sellise teadaande esitamise päevast.

Koostatud Moskvas 12. detsembril 1960. aastal kahes eksemplaris, kumbki vene ja hispaania keeles, kusjuures mõlemal tekstil on võrdne jõud.

Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide
Liidu valitsuse eest

G. ZUKOV

Kuuba Vabariigi valitsuse
eest

E. GUEVARA

* * *

*

Ratifitseeritud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi poolt 30. juunil 1961; Kuuba Vabariigi presidendi poolt 6. juunil 1961.

Ratifitseerimiskirjade vahetamine toimus Havannas 25. augustil 1961.

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

Nõukogude-Somaali kaubanduse ja maksete kohta käiva kokkuleppe ratifitseerimisest

Ratifitseerida NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud ja ratifitseerimiseks esitatud Nõukogude Sotsialistliku Vabariikide Liidu ja Somaali Vabariigi vaheline kaubanduse ja maksete kohta käiv kokkulepe, mis on alla kirjutatud Moskvas 2. juunil 1961.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees L. BREZNEV

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär M. GEORGADZE

Moskva, Kreml, 11. septembril 1961.

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasiseks piiramisest

Nõukogude demokraatia järjekindel arendamine, üldsuse laialdane kaasatõmbamine nõukogude õiguskorra kaitsmisele ja seaduslikkuse tugevdamine kommunistliku ühiskonna laiahaardelise ülesehitamise perioodil loovad tingimused rahatrahvi kui administratiivkaristuse kohaldamise edasiseks piiramiseks.

Käesoleval ajal, mil administratiivse sunni sfäär üha aheneb, tuleb sellist vahendit nagu rahatrahv kohaldada kodanike, samuti ametiisikute suhtes juhul, kui ühiskondliku või distsiplinaarse mõjutamise vahendid tunnistatakse mitteküllaldasteks.

Seoses riikliku distsipliini tugevnemisega asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide tegevuses ning ametiisikute isikliku vastutuse edasise suurenemisega ei ole administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamine asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide suhtes käesoleval ajal vajalik, seda enam, et asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele rahatrahvide määramise väljakujunenud praktika faktiliselt viib paljudel juhtudel õiguserikkumises tegelikult süüdi olevate ametiisikute karistamata jätmisele.

Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasiseks piiramiseks pidada vajalikuks kitsendada riigiorganite ringi, kellel on õigus kehtestada rahatrahve, organite ja ametiisikute ringi, kellel on õigus määrata rahatrahve, piirata õiguserikkumiste loetelu, millede eest võidakse määrata rahatrahve, vähendada rahatrahvi määra üksikute õiguserikkumiste liikide eest, tugevdada seaduslikkust ja kollegiaalsuse põhimõtte rakendamist rahatrahve määravate organite tegevuses.

Tingimustes, kus laiendatakse liiduvabariikide õigusi riiklikus ülesehitustöös, tuleb administratiivkorras määratavate rahatrahvide-alane seadusandlus anda liiduvabariikide pädevusse, jättes NSV Liidu määrata vaid selle seadusandluse põhialused ja rahatrahvide kehtestamise nende eeskirjade rikkumise eest, millede kinnitamine kuulub NSV Liidu pädevusse.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Rahatrahvid administratiivkaristusena kehtestatakse NSV Liidu kõrgemate riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite, liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide kõrgemate riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite poolt nende pädevuse piires ja neid võidakse määrata ainult kõrgemate riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite aktides otseselt ettenähtud juhtudel.

2. NSV Liidu seadustega, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrustega võib rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada eeskirjade rikkumise eest, millede kinnitamine kuulub NSV Liidu ainupädevusse: raudtee-, mere- ja õhustranspordi ohutut liiklemist tagavate eeskirjade ja nimetatud transpordiliikide kasutamise eeskirjade, sõjaväekohuslaste arvestuse ja piirirežiimi eeskirjade, tollieeskirjade rikkumise ja salakaubaveo eest, samuti käesoleva seadluse 3. punktis loetletud eeskirjade rikkumise eest, millede kehtestamine kuulub NSV Liidu ja liiduvabariikide ühispädevusse.

Teiste eeskirjade rikkumise eest, millede kinnitamine kuulub NSV Liidu pädevusse, võidakse rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada NSV Liidu seadustega ja NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega.

3. Liiduvabariikide seadustega, liiduvabariikide ülemnõukogude presiidiumide seadlustega ja liiduvabariikide ministrite nõukogude määrustega võidakse rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada kooskõlas NSV Liidu seadusandlusega: ohustehnika ja töökaitse eeskirjade rikkumise eest tööstuse, ehituse, transpordi ja põllumajanduse alal; kooperee-

rimata kodutööndajate ja käsitöölise registreerimise eeskirjade rikkumise eest ning keelatud töödusega tegelemise eest; sanitaar-epideemiatorje ja sanitaar-hügieeni eeskirjade ning loomade ja taimede karantiinalaste eeskirjade rikkumise eest; avaliku korra rikkumise ja passisüsteemi eeskirjade rikkumise eest; atmosfääri õhu, pinnase, maapõue ja metsade, veeressursside ja kalavarude kaitse eeskirjade rikkumise eest; tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest; auto- ja jõetranspordi ohutut liiklemist tagavate eeskirjade ja nimetatud transpordiliikide kasutamise eeskirjade rikkumise eest; sidealaste eeskirjade rikkumise eest.

Teiste eeskirjade rikkumise eest, millede kehtestamine kuulub NSV Liidu ja liiduvabariikide ühispädevusse, võidakse rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada liiduvabariikide seadustega ja liiduvabariikide ülemnõukogude presiidiumide seadlustega kooskõlas NSV Liidu seadusandlusega.

4. Liiduvabariikide ainupädevusse kuuluvates küsimustes kehtestatakse liiduvabariikide seadusandlusega õiguserikkumiste loetelu, millede eest võidakse ette näha rahatrahve administratiivkaristusena.

5. Pidada otstarbekohaseks, et liiduvabariikide seadusandlusega piirataks küsimuste ringi, millede kohta kohalikud riigivõimuorganid võivad vastu võtta otsuseid, mis näevad ette nende rikkumiste eest administratiivkorras rahatrahvide määramise ja et selliste otsuste vastuvõtmise õigus oleks ainult kraide, oblastite, autonoomsete oblastite, ringkondade, rajoonide ja linnade tööraha saadikute nõukogudel, nimetatud nõukogude täitevkomiteedel aga — ainult loodusõnnetuste, epideemiade ja epizootiate vastu võitlemise küsimustes.

6. Tühistada administratiivkorras rahatrahvide määramine asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele.

Kehtestada, et vastavalt kehtivale seadusandlusele määratakse rahatrahvid neile ametiisikutele, kes oma teenistuskohustuste täitmise korras oleks pidanud tarvitusele võtma abinõud kehtivate eeskirjade õigeaegseks täitmiseks. Keelata asutustel, ettevõtetel ja organisatsioonidel võtta ametiisikutele määratud rahatrahvid oma kanda.

7. Kehtestada, et rahatrahvi võidakse määrata isikule, kes on süüdi administratiivse üleastumise toimepanemises.

Rahatrahvi suurus määratakse olenevalt toimepandud üleastumise raskusest, arvesse võttes süüdlase isiksust ja varanduslikku seisundit.

8. Rahatrahvi võidakse määrata ainult isikule, kes administratiivse üleastumise toimepaneku ajal oli vähemalt 16-aastane.

9. Üleastumiste eest, mis tingivad rahatrahvi määramise administratiivkorras, kannavad sõjaväelased, samuti siseministeeriumi organite rea- ja juhtivasse koosseisu kuuluvad isikud vastutust vastavalt distsiplinaarmäärustikele.

10. Kodanikele administratiivkorras määratava rahatrahvi suurus ei tohi ületada 10 rubla ja ametiisikutele — 50 rubla.

NSV Liidu seadustega ja liiduvabariikide seadustega, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega ja liiduvabariikide ülemnõukogude presiidiumide seadlustega võidakse vastutuse tugevdamise erilise vajaduse korral teatavate üleastumiste eest kehtestada rahatrahvide kõrgendatud määr: kodanikele kuni 50 rubla ja ametiisikutele kuni 100 rubla.

11. Rahatrahve administratiivkorras määravad rajoonide ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid, kuid käesoleva seadluse 13. punktis ettenähtud juhtudel — vastavad riiklikud organid ja ametiisikud.

Liiduvabariikide seadustega ja liiduvabariikide ülemnõukogude preesiidiumide seadlustega võib erandjuhtudel õiguserikkumiste üksikute liikide eest administratiivse rahatrahvi määramise õiguse anda külade ja alevite tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

12. Administratiivkomisjonid asuvad rajoonide ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede juures ja moodustatakse vastavate tööraha saadikute nõukogude poolt nõukogude saadikute ja ühiskondlike organisatsioonide esindajatest. Oma tegevuses tuginevad administratiivkomisjonid üldsuse laialdasele aktiivile.

Administratiivkomisjonide koosseis ja tegevuse kord määratakse kindlaks liiduvabariikide seadusandlusega.

13. Säilitada administratiivkorras rahatrahvide määramise õigus administratiivkomisjonide poole pöördumata:

miilitsaorganitele — avaliku korra rikkumise, transpordi ohutut liiklemist tagavate eeskirjade, samuti transpordi kasutamise eeskirjade rikkumise eest;

raudteetranspordi, mere-, jõe-, ja õhulaevastiku organitele — transpordivahendite kasutamise eeskirjade, liiklemise korra ja ohutuskaitse eeskirjade, samuti transpordi alal tuleohutuse ja sanitaareeskirjade rikkumise eest;

ametiühingute nõukogu tehnilistele inspektoritele — ohutustehnika ja töökaitsese eeskirjade rikkumise eest;

tollorganitele — tollieskirjade rikkumise ja salakaubaveo eest;

piirivalve organitele — piirirežiimi eeskirjade rikkumise eest;

kaitseministeeriumi organitele — sõjaväekohuslaste arvestuse eeskirjade rikkumise eest;

riikliku sanitaarinspeksiooni organitele — sanitaar-hügieeni ja sanitaar-epideemiatõrje eeskirjade rikkumise eest;

riikliku tuleõrje järelevalve organitele — tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest;

veeressursside kaitse, kalakaitse ja metsamajanduse organitele — vastavalt veeressursside kaitsmise ja kasutamise eeskirjade, kalapüügi eeskirjade, metsades tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest.

NSV Liidu seadusandlusega ja liiduvabariikide seadusandlusega võidakse käesolevas punktis ettenähtud õiguserikkumiste üksikute liikide läbivaatamine üle anda rajoonide ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvatele administratiivkomisjonidele.

Käesolevas punktis mainitud organid ja ametiisikud võivad materjalid õiguserikkujate kohta rahatrahvi määramiseks üle anda ka administratiivkomisjonidele.

14. Iga administratiivse õiguserikkumise kohta, välja arvatud juhud, mil kooskõlas kehtiva seadusandlusega nõutakse rahatrahv sisse koha peal, peab olema koostatud protokoll (akt) õiguserikkuja isiku, üleastumise iseloomu, koha ja aja, samuti tunnistajate äranäitamisega.

Menetluskord administratiivsete õiguserikkumiste asjus määratakse kindlaks liiduvabariikide seadusandlusega.

15. Rahatrahvi administratiivkorras ei või määrata hiljem kui 1 kuu, arvates üleastumise toimepanemise päevast.

Administratiivkomisjoni, mõne teise organi või ametiisiku rahatrahvi määrus, mis pole 3 kuu jooksul, arvates määruse tegemise päevast, täide viidud, ei kuulu täitmisele.

16. Organid ja ametiisikud, kellele on antud õigus määrata kodanikele rahatrahve administratiivkorras, võivad rahatrahvi määramise asemel teha õiguserikkujale kas hoiatuse või anda materjalid tema kohta seltsimehelikule kohtule või ühiskondlikule organisatsioonile tema töö- või elukoha järgi selleks, et kohaldada ühiskondlikke mõjutamisvahendeid.

Organ või ametiisik, kes on määranud administratiivkaristuse, peab reeglina sellest teatama üldsusele õiguserikkuja töö- või elukoha järgi.

17. Kodanikule, samuti ametiisikule määratud rahatrahv, mis on 15 päeva jooksul, arvates trahvimääruse kätteandmise päevast, jäänud tasumata, nõutakse sisse vastuvaidlematus korras trahvitu töötasust administratiivkomisjoni või mõne teise organi või ametiisiku poolt tehtud trahvimääruse põhjal.

Kui rahatrahviga karistatud isik ei tööta, toimub rahatrahvi sissenõudmine kohtutäituri poolt sissenõudmise pööramise teel selle isiku varale administratiivkomisjoni või vastava riikliku organi või ametiisiku trahvimääruse põhjal.

18. Kodanikel, samuti ametiisikutel, keda on administratiivkorras karistatud rahatrahviga, on õigus trahvimääruse peale edasi kaevata rajooni (linna) rahvakohtule oma elukoha järgi 10 päeva jooksul, arvates trahvimääruse kättesaamise päevast.

Mainitud tähtjaks kohtule kaebuse esitamine peatab rahatrahvi sissenõudmise. Sel juhul käesoleva seadluse 15. punktis ette nähtud kolmekuuline aegumise tähtaeg peatub.

19. Rahatrahvi ebaõige määramise kohta esitatud kaebuste läbivaatamise kord kohtus, samuti rahatrahvi sissenõudmisel äravõtmisele mittekuuluva vara loetelu, määratakse kindlaks liiduvabariikide seadusandlusega.

20. Rahatrahvi tasumata jätmisel on keelatud selle asendamine paranduslike töödega.

21. Liiduvabariikide ülemnõukogude presiidiumidel teha vajalikud muudatused liiduvabariikide seadusandluses, mis näeb ette rahatrahvi määramise administratiivkorras.

22. Seoses käesoleva seadluse andmisega lugeda kehtetuks:

a) NSV Liidu KTK ja RKN 4. jaanuari 1928. a. määrus «Administratiivkorras rahatrahvide määramise piiramisest» (LSKK, 1928, nr. 5, art. 42) koos hilisemate muudatuste ja täiendustega (LSKK, 1928, nr. 60, art. 536; 1931, nr. 8, art. 89);

b) NSV Liidu KTK 19. aprilli 1928. a. määruse «NSV Liidu Kesktäidesaatva Komitee 4. koosseisu 1. ja 3. istungjärgu vahelisel perioodil vastuvõetud ning NSV Liidu Põhiseaduse (Konstitutsiooni) § 18 alusel NSV Liidu Kesktäidesaatva Komitee 4. koosseisu 3. istungjärgu poolt

kinnitamisele kuuluvate määruste kinnitamise kohta» 39. punkt (LSKK 1928, nr. 24, art. 213);

c) NSV Liidu KTK ja RKN 17. septembri 1932. a. määrusega kinnitatud maksude ja mittemaksunduslike maksete sissenõudmise põhimäärus (LSKK, 1932, nr. 69, art. 410-b) osas, mis puutub kodanikelt administratiivkorras määratavate rahatrahvide sissenõudmisesse;

d) NSV Liidu KTK ja RKN 11. aprilli 1937. a. määrus «Kolhoosidelt, käsitöõnduslikelt artellidelt ja kodanikelt võetavate riigi- ja kohalike maksude, kohustusliku määrkindlustuse, naturaalsete normikohustuste ja rahatrahvide võlgnevuse katteks vara äravõtmise administratiivkorra tühistamisest ja kohtuliku korra kehtestamisest» (LSKK, 1937, nr. 30, art. 120) osas, mis puutub administratiivsetesse rahatrahvidesse.

23. Käesolev seadlus jõustub alates 1. jaanuarist 1962 ja sellel on tagasiulatuv jõud kodanikele ja ametiisikutele, samuti asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele määratud, kuid sissenõudmata rahatrahvide suhtes.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees L. BREZNEV

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär M. GEORGADZE

Moskva, Kreml, 21. juunil 1961.

II

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

129 Sm. A. Mältoni autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Seoses kuuekümnenda sünnipäevaga ja neljakümneaastase lavategevusega ning teenete eest vabariigi teatrikunsti arendamisel autasustada Riikliku Teatri «Vanemuine» näitlejat, Eesti NSV teenelist kunstnikku Aleksander Haraldi p. **Mältonit** Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. EICHFELD

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 16. septembril 1961.

III

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumis

Suurte teenete eest spetsialistide ettevalmistamisel ja teaduse arendamisel autasustas NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium seadlusega 15. septembrist 1961 NSV Liidu ordenite ja medalitega 5957 kõrgemate koolide töötajat.

Lenini ordeniga autasustati 385, Tööpunalipu ordeniga 879, ordeniga «Austuse märk» 1718, medaliga «Töövapruse eest» 1734 ja medaliga «Eeskujuliku töö eest» 1241 inimest.

Neist on NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi poolt autasustatud

Eesti NSV-s:

Lenini ordeniga

1. Fjodor Dmitri p. **Klement** — professor, Tartu Riikliku Ülikooli rektor.
2. Anatoli Martini p. **Mitt** — dotsent, Tartu Riikliku Ülikooli dekaan.
3. Eugen Augusti p. **Soonvald** — dotsent, Tallinna Polütehnilise Instituudi kateedrijuhataja.

Tööpunalipu ordeniga

1. Agu Jaani p. **Aarna** — professor, Tallinna Polütehnilise Instituudi rektor.
2. Albrecht Villemi p. **Altma** — professor, Tallinna Polütehnilise Instituudi kateedrijuhataja.
3. Aleksander Karpi p. **Arder** — professor, Tallinna Riikliku Konservatooriumi kateedrijuhataja.
4. Ülo Jaani p. **Kaasik** — dotsent, Tartu Riikliku Ülikooli kateedrijuhataja.
5. Paul Georgi p. **Kard** — dotsent, Tartu Riikliku Ülikooli kateedrijuhataja.
6. Otto Mihhaili p. **Štein** — professor, Tallinna Polütehnilise Instituudi kateedrijuhataja.

Ordeniga «Austuse märk»

1. Johann Jaani p. **Vaabel** — professor, Tallinna Polütehnilise Instituudi kateedrijuhataja.
2. Jaan Jaani p. **Vares** — kunstiteaduste kandidaat, Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi rektor.
3. Vilma Priidu t. **Kelder** — Tartu Riikliku Ülikooli dotsent.
4. Ilmar Augusti p. **Kimm** — Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi professori kt.
5. Heino Hansu p. **Lepikson** — dotsent, Tallinna Polütehnilise Instituudi prorektor.
6. Georgi Vassili p. **Ozerov** — Tallinna Polütehnilise Instituudi dotsent.
7. Evald-Nikolaj Aleksandri p. **Peepsen** — dotsent, Eesti Põllumajanduse Akadeemia kateedrijuhataja.
8. Salme Danieli t. **Ruubel** — Eesti Põllumajanduse Akadeemia vanemõpetaja.
9. Georgi Kirilli p. **Samolevski** — Tallinna Polütehnilise Instituudi dotsent.
10. Heino Jaani p. **Eller** — Tallinna Riikliku Konservatooriumi professor.

11. August Hindriku p. **Eenlaid** — dotsent, Eesti Põllumajanduse Akadeemia prorektor.
12. Johannes Johani p. **Jakobson** — ajalooteaduste kandidaat, Tartu Riikliku Ülikooli kateedrijuhataja.

Medaliga «Töövapruse eest»

1. Aleksander Ivani p. **Voldek** — professor, Tallinna Polütehnilise Instituudi kateedrijuhataja.
2. Angelina Sergei t. **Jegorova** — Ed. Vilde nimelise Tallinna Pedagoogilise Instituudi vanemõpetaja.
3. Paul Aleksandri p. **Karp** — Tallinna Riikliku Konservatooriumi prorektor.
4. Elmar-Ludvig Jaani p. **Kuld** — Eesti Põllumajanduse Akadeemia parteibüroo sekretär.
5. Ella Augusti t. **Lukas** — Ed. Vilde nimelise Tallinna Pedagoogilise Instituudi dekaan.
6. Valentin Grigori p. **Matin** — dotsent, Eesti Põllumajanduse Akadeemia prorektor.
7. August Jaani p. **Muuga** — dotsent, Eesti Põllumajanduse Akadeemia kateedrijuhataja.
8. Nikolai Siimu p. **Oll** — Eesti Põllumajanduse Akadeemia dotsent.
9. Karl Juhani p. **Püss** — dotsent, Tartu Riikliku Ülikooli dekaan.
10. Arnold Jaani p. **Reiman** — Ed. Vilde nimelise Tallinna Pedagoogilise Instituudi kateedrijuhataja.
11. Albert Jüri p. **Hansen** — professor, Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi kateedrijuhataja.
12. Eduard Leonhardi p. **Schmidt** — ajalooteaduste kandidaat, Tallinna Polütehnilise Instituudi prorektor.

Medaliga «Eeskujuliku töö eest»

1. Erna Peedu t. **Abel** — Tartu Riikliku Ülikooli õppejõud.
2. Richard Johani p. **Kalling** — Ed. Vilde nimelise Tallinna Pedagoogilise Instituudi prorektor.
3. Arnold Hansu p. **Kask** — professor, Tartu Riikliku Ülikooli kateedrijuhataja.
4. Verner Hansu p. **Kikas** — Tallinna Polütehnilise Instituudi dotsent.
5. Vladimir Nikolai p. **Kozlov** — Eesti Põllumajanduse Akadeemia vanemõpetaja.
6. Leida Kustavi t. **Lepajõe** — Eesti Põllumajanduse Akadeemia dotsendi kt.
7. Viktor Aleksei p. **Palm** — dotsent, Tartu Riikliku Ülikooli kateedrijuhataja.
8. Olaf Rudolfi p. **Terno** — tehniliste teaduste kandidaat, Tallinna Polütehnilise Instituudi kateedrijuhataja.
9. Alice Mardi t. **Ehin** — Ed. Vilde nimelise Tallinna Pedagoogilise Instituudi kateedrijuhataja.

Teadaanne

NSV Liidu Ülemnõukogu saadikute **T. Uldžabajevi**, **P. S. Obnossovi**, **H. Ibragimovi**, **N. Dodhudojevi** ja **S. Koštšanovi** äraikutsumise kohta

30. juulist — 5. augustini 1961 viidi läbi hääletamine NSV Liidu Ülemnõukogu saadikute **T. Uldžabajevi**, **P. S. Obnossovi**, **H. Ibragimovi**, **N. Dodhudojevi** äraikutsumise kohta ja 4.—8. augustini — NSV Liidu Ülemnõukogu saadiku **S. Koštšanovi** äraikutsumise kohta.

Hääletamine äraikutsumise kohta viidi läbi vastavalt seadusele NSV Liidu Ülemnõukogu saadiku äraikutsumise korra kohta.

Äraikutsumise hääletamise ringkonnakomisjonide teadaande kohaselt on vastavalt hääletamise tulemustele NSV Liidu Ülemnõukogu koosseisust ära kutsutud:

Tursunbai **Uldžabajev**, Liidunõukogu saadik Tadžiki NSV Leninabadi linnavalimisringkonnast nr. 713;

Pjotr Stepani p. **Obnossov**, Rahvuste Nõukogu saadik Tadžiki NSV Dangara valimisringkonnast nr. 282;

Halik **Ibragimov**, Rahvuste Nõukogu saadik Tadžiki NSV Šahristani valimisringkonnast nr. 291;

Nazaršo **Dodhudojev**, Rahvuste Nõukogu saadik Tadžiki NSV Ordžonikidzeabadi valimisringkonnast nr. 298;

Sapar **Koštšanov**, Rahvuste Nõukogu saadik Turkmeeni NSV Kalinski valimisringkonnast nr. 349.

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

ВЕДОМОСТИ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА

ЭСТОНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

22 сентября 1961 г.

№ 37 (90)

Год издания 2-й

СОДЕРЖАНИЕ

Соглашение о культурном сотрудничестве между Союзом Советских Социалистических Республик и Республикой Куба.

Указ Президиума Верховного Совета СССР о ратификации советско-сомалийского Торгового и Платежного Соглашения.

Указ Президиума Верховного Совета СССР о дальнейшем ограничении применения штрафов, налагаемых в административном порядке.

II

Указ Президиума Верховного Совета Эстонской ССР о награждении тов. А. Мяльтона Почетной грамотой Президиума Верховного Совета Эстонской ССР.

III

В Президиуме Верховного Совета СССР.

Сообщение об отзыве депутатов Верховного Совета СССР Ульджабаева Т., Обносова П. С., Ибрагимова Х., Додхудоева Н. и Кошчанова С.

С о г л а ш е н и е

о культурном сотрудничестве между Союзом Советских Социалистических Республик и Республикой Куба

Стремясь к укреплению дружественных связей и к достижению взаимопонимания между народами СССР и Республики Куба, Правительство СССР и Правительство Республики Куба решили заключить настоящее соглашение, которое определяет принципы развития культурного и научного сотрудничества между обеими странами.

Статья 1

Договаривающиеся Стороны будут всемерно укреплять и развивать культурное и научное сотрудничество на основе принципов уважения суверенитета, равноправия и невмешательства во внутренние дела.

Статья 2

Договаривающиеся Стороны будут осуществлять обмен опытом и достижениями в области науки, искусства, литературы, образования путем направления делегаций и отдельных специалистов, взаимного предоставления информации и материалов по вопросам науки и культуры, организации выставок, концертов, взаимного обмена артистическими коллективами и т. п.

Статья 3

Договаривающиеся Стороны будут взаимно предоставлять учебные стипендии в университетах и других высших учебных заведениях по тем специальностям, по которым они придут к соглашению.

Статья 4

Договаривающиеся Стороны обязуются укреплять сотрудничество между двумя странами в области печати, кино, радио и телевидения путем обмена делегациями журналистов, работников радио, телевидения и кино, содействовать взаимному прокату национальных фильмов, организации кинофестивалей, а также взаимному обмену кинофильмами.

Статья 5

Обе Договаривающиеся Стороны будут содействовать контактам между их национальными библиотеками, музеями и другими подобными учреждениями.

Статья 6

Обе Договаривающиеся Стороны соглашаются создавать наиболее благоприятные условия для перевода книг и брошюр, изданных другой Стороной в области науки, культуры и искусства.

Статья 7

Каждая из Договаривающихся Сторон будет поощрять поездки спортивных делегаций в другую страну для проведения дружеских состязаний и содействовать связям между спортивными организациями, официально признанными в обеих странах.

Статья 8

Настоящее Соглашение подлежит ратификации в соответствии с существующим в каждой из стран конституционным порядком. Соглашение вступает в силу со дня обмена ратификационными грамотами, который состоится в гор. Гаване.

Любое изменение Соглашения вступает в законную силу после его подписания представителями обеих стран.

Каждая из Сторон имеет право прекратить действие настоящего Соглашения путем послыки другой Стороне письменного уведомления о прекращении действия Соглашения. Соглашение будет считаться утратившим силу через шесть месяцев со дня вручения одной Стороной другой Стороне такого уведомления.

Совершено в Москве 12 декабря 1960 года в двух экземплярах, каждый на русском и испанском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство Союза Советских
Социалистических Республик
Г. ЖУКОВ

За Правительство Республики
Куба
Э. ГЕВАРА

* *

*

Ратифицировано Президиумом Верховного Совета СССР 30 июня 1961 года; Президентом Республики Куба — 6 июня 1961 года.

Обмен ратификационными грамотами произведен в Гаване 25 августа 1961 года.

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР
О ратификации советско-сомалийского
Торгового и Платежного Соглашения

Утвержденное Советом Министров СССР и представленное на ратификацию Торговое и Платежное Соглашение между Союзом Советских Социалистических Республик и Сомалийской Республикой, подписанное в Москве 2 июня 1961 года, **ратифицировать.**

Председатель Президиума Верховного Совета СССР Л. БРЕЖНЕВ
Секретарь Президиума Верховного Совета СССР М. ГЕОРГАДЗЕ

Москва, Кремль. 11 сентября 1961 г.

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР

О дальнейшем ограничении применения штрафов, налагаемых
в административном порядке

Последовательное развитие советской демократии, широкое привлечение общественности к охране советского правопорядка и укрепление законности в период развернутого строительства коммунистического общества создают условия для дальнейшего ограничения применения штрафа как меры административного взыскания.

В настоящее время, когда сфера административного принуждения все более сужается, такая мера как штраф должна применяться к гражданам, а также к должностным лицам в случаях, если меры общественного или дисциплинарного воздействия будут признаны недостаточными.

В связи с укреплением государственной дисциплины в деятельности учреждений, предприятий и организаций и дальнейшим повышением личной ответственности должностных лиц применение налагаемых в административном порядке штрафов к учреждениям, предприятиям и организациям в настоящее время не вызывается необходимостью, тем более, что сложившаяся практика наложения штрафов на учреждения, предприятия и организации фактически приводит во многих случаях к безнаказанности должностных лиц, действительных виновников нарушения.

В целях дальнейшего ограничения применения штрафов, налагаемых в административном порядке, признать необходимым сократить круг государственных органов, правомочных устанавливать штрафы, круг органов и должностных лиц, имеющих право налагать штрафы, ограничить перечень нарушений, за которые могут быть наложены штрафы, уменьшить размер штрафов за отдельные виды нарушений, укрепить законность и начала коллегиальности в деятельности органов, налагающих штрафы.

В условиях расширения прав союзных республик в государственном строительстве законодательство о штрафах, налагаемых в административном порядке, должно быть отнесено к ведению союзных республик, с оставлением за Союзом ССР лишь определения основных положений этого законодательства и установления штрафов за нарушение правил, утверждение которых относится к ведению Союза ССР.

Президиум Верховного Совета СССР **постановляет:**

1. Штрафы в качестве меры административного взыскания устанавливаются высшими органами государственной власти и государственного управления Союза ССР, высшими органами государственной власти и государственного управления союзных и автономных республик в пределах их компетенции и могут налагаться только в случаях, прямо предусмотренных актами высших органов государственной власти и государственного управления.

2. Законами СССР, указами Президиума Верховного Совета СССР, постановлениями Совета Министров СССР штрафы в качестве меры административного взыскания могут устанавливаться за нарушение правил, утверждение которых относится к исключительному ведению Союза ССР: правил, обеспечивающих безопасность движения железнодорожного, морского и воздушного транспорта, и правил пользования этими видами транспорта, правил воинского учета, пограничного режима, таможенных правил и контрабанду, а также за нарушение перечисленных в статье 3 настоящего Указа правил, установление которых относится к совместному ведению Союза ССР и союзных республик.

За нарушение других правил, утверждение которых относится к ведению Союза ССР, штрафы в качестве меры административного взыскания могут быть установлены законами СССР и указами Президиума Верховного Совета СССР.

3. Законами союзных республик, указами Президиумов Верховных Советов союзных республик и постановлениями Советов Министров союзных республик штрафы в качестве меры административного взыскания могут устанавливаться в соответствии с законодательством СССР: за нарушение правил техники безопасности и охраны труда в промышленности, строительстве, на транспорте и в сельском хозяйстве; за нарушение правил регистрации некооперированных кустарей и ремесленников и за занятие запрещенным промыслом; за нарушение санитарно-противоэпидемических и санитарно-гигиенических правил и правил по карантину животных и растений; за нарушение общественного порядка и правил паспортной системы; за нарушение правил охраны атмосферного воздуха, почвы, недр и лесов, водных ресурсов и рыбных запасов; за нарушение правил пожарной безопасности; за нарушение правил, обеспечивающих безопасность движения автомобильного и речного транспорта, и правил пользования этими видами транспорта; за нарушение правил связи.

За нарушение других правил, установление которых относится к совместному ведению Союза ССР и союзных республик, штрафы в качестве меры административного взыскания могут быть установлены в соответствии с законодательством СССР законами союзных республик и указами Президиумов Верховных Советов союзных республик.

4. По вопросам, относящимся к исключительному ведению союзных республик, перечень нарушений, за которые могут быть предусмотрены штрафы в качестве меры административного взыскания, устанавливается законодательством союзных республик.

5. Признать целесообразным, чтобы законодательством союзных республик был ограничен круг вопросов, по которым местные органы государственной власти могут принимать решения, предусматривающие за их нарушение наложение штрафов в административном порядке, и чтобы правом принятия таких решений обладали лишь краевые, областные, автономных областей, окружные, районные и городские Советы депутатов трудящихся, а исполнительные комитеты указанных Советов — только по вопросам борьбы со стихийными бедствиями, эпидемиями и эпизоотиями.

6. Отменить наложение штрафов в административном порядке на учреждения, предприятия и организации.

Установить, что штрафы в соответствии с действующим законодательством налагаются на тех должностных лиц, которые в порядке исполнения своих служебных обязанностей должны принимать меры к своевременному выполнению установленных правил. Запретить отнесение наложенных на должностных лиц штрафов за счет учреждений, предприятий и организаций.

7. Установить, что штраф может быть наложен на лицо, виновное в совершении административного проступка.

Размер штрафа устанавливается в зависимости от тяжести совершенного проступка с учетом личности и имущественного положения виновного.

8. Штраф может быть наложен лишь на лицо, которому до совершения им административного проступка исполнилось 16 лет.

9. За проступки, влекущие наложение штрафа в административном порядке, военнослужащие, а также лица рядового и начальствующего состава органов МВД несут ответственность в соответствии с дисциплинарными уставами.

10. Размер штрафов, налагаемых в административном порядке на граждан, не может превышать 10 рублей, а на должностных лиц — 50 рублей.

Законами СССР и законами союзных республик, указами Президиума Верховного Совета СССР и указами Президиумов Верховных Советов союзных республик в случаях особой необходимости усиления ответственности за определенные виды нарушений может быть установлен повышенный размер штрафов: на граждан до 50 рублей и на должностных лиц до 100 рублей.

11. Штрафы в административном порядке налагаются административными комиссиями при исполнительных комитетах районных, городских Советов депутатов трудящихся, а в случаях, предусмотренных статьей 13 настоящего Указа, соответствующими государственными органами и должностными лицами.

Законами союзных республик и указами Президиумов Верховных Советов союзных республик право наложения административных штрафов за отдельные виды нарушений в порядке исключения может быть предоставлено исполнительным комитетам сельских и поселковых Советов депутатов трудящихся.

12. Административные комиссии состоят при исполнительных комитетах районных, городских Советов депутатов трудящихся и образуются соответствующими Советами депутатов трудящихся из числа депутатов Советов и представителей общественных организаций. Административные комиссии опираются в своей деятельности на широкий актив общественности.

Состав и порядок деятельности административных комиссий определяются законодательством союзных республик.

13. Сохранить право наложения штрафов в административном порядке без обращения в административные комиссии за:

органами милиции — за нарушение общественного порядка, правил, обеспечивающих безопасность движения транспорта, а также правил пользования транспортом;

органами железнодорожного транспорта, морского, речного и воздушного флота — за нарушение правил пользования средствами транспорта, правил по охране порядка и безопасности движения, а также правил пожарной безопасности и санитарных правил на транспорте;

техническими инспекторами Совета профсоюзов — за нарушение правил техники безопасности и охраны труда;

таможенными органами — за нарушение таможенных правил и контрабанду;

органами пограничной охраны — за нарушение правил пограничного режима;

органами Министерства обороны — за нарушение правил воинского учета;

органами государственной санитарной инспекции — за нарушение санитарно-гигиенических и санитарно-противоэпидемических правил;

органами государственного пожарного надзора — за нарушение правил пожарной безопасности;

органами охраны водных ресурсов, рыбоохраны, лесного хозяйства — соответственно за нарушение правил охраны и пользования водными ресурсами, правил рыболовства, правил пожарной безопасности в лесах.

Законодательством СССР и законодательством союзных республик рассмотрение отдельных категорий дел о нарушениях, предусмотренных настоящей статьей, может быть передано административным комиссиям при исполнительных комитетах районных, городских Советов депутатов трудящихся.

Указанные в настоящей статье органы и должностные лица могут передавать материалы в отношении нарушителей для наложения штрафа также в административные комиссии.

14. О каждом административном проступке, кроме случаев, когда согласно действующему законодательству штраф взимается на месте, должен быть составлен протокол (акт) с указанием личности нарушителя, характера, места и времени нарушения, а также свидетелей.

Порядок производства по делам об административных нарушениях устанавливается законодательством союзных республик.

15. Штраф в административном порядке не может быть наложен позднее одного месяца со дня совершения проступка.

Постановление административной комиссии, другого органа или должностного лица о наложении штрафа, не исполненное в течение 3-х месяцев со дня его вынесения, исполнению не подлежит.

16. Органы и должностные лица, которым предоставлено право наложения на граждан штрафов в административном порядке, вправе вместо наложения штрафа сделать нарушителю предупреждение либо передать в отношении его материалы в товарищеский суд или общественные организации по месту его работы или жительства для применения мер общественного воздействия.

Орган или должностное лицо, наложившие административное взыскание, должны, как правило, довести об этом до сведения общественности по месту работы или жительства нарушителя.

17. Штраф, наложенный на гражданина, а также на должностное лицо, не уплаченный в течение 15-дневного срока со дня вручения постановления о наложении штрафа, взыскивается в бесспорном порядке из заработка оштрафованного по постановлению административной комиссии или другого органа или должностного лица о наложении штрафа.

Если лицо, подвергнутое штрафу, не работает, взыскание штрафа производится судебным исполнителем путем обращения взыскания на имущество на основании постановления административной комис-

сии или соответствующего государственного органа либо должностного лица о наложении штрафа.

18. Граждане, а также должностные лица, подвергнутые штрафу в административном порядке, вправе обжаловать постановления о наложении штрафа в районный (городской) народный суд по месту своего жительства в 10-дневный срок со дня вручения постановления.

Подача жалобы в суд в указанный срок приостанавливает взыскание штрафа. В этом случае течение давностного трехмесячного срока, установленного статьей 15 настоящего Указа, приостанавливается.

19. Порядок рассмотрения в судах жалоб на неправильное наложение штрафа, а также перечень имущества, не подлежащего изъятию при взыскании штрафа, устанавливаются законодательством союзных республик.

20. Запрещается замена штрафа, в случае его неуплаты, исполнительными работами.

21. Президиумам Верховных Советов союзных республик внести необходимые изменения в законодательство союзных республик, предусматривающее наложение штрафов в административном порядке.

22. В связи с изданием настоящего Указа считать утратившими силу:

а) Постановление ЦИК и СНК СССР от 4 января 1928 г. «Об ограничении наложения штрафов в административном порядке» (СЗ СССР, 1928 г., № 5, ст. 42) с последующими изменениями и дополнениями (СЗ СССР, 1928 г., № 60, ст. 536; 1931 г., № 8, ст. 89);

б) Пункт 39 Постановления ЦИК СССР от 19 апреля 1928 г. «Об утверждении постановлений, принятых в период между 1-й и 3-й сессиями Центрального Исполнительного Комитета Союза ССР 4-го созыва и подлежащих, на основании ст. 18 Основного закона (Конституции) Союза ССР, утверждению 3-й сессией Центрального Исполнительного Комитета Союза ССР 4-го созыва» (СЗ СССР, 1928 г., № 24, ст. 213);

в) Положение о взыскании налогов и неналоговых платежей, утвержденное Постановлением ЦИК и СНК СССР от 17 сентября 1932 г. (СЗ СССР, 1932 г., № 69, ст. 410-б), в части, касающейся взыскания с граждан штрафов, налагаемых в административном порядке;

г) Постановление ЦИК и СНК СССР от 11 апреля 1937 г. «Об отмене административного порядка и установлении судебного порядка изъятия имущества в покрытие недоимок по государственным и местным налогам, обязательному окладному страхованию, обязательным натуральным поставкам и штрафам с колхозов, кустарно-промысловых артелей и отдельных граждан» (СЗ СССР, 1937 г., № 30, ст. 120) в части, касающейся административных штрафов.

23. Настоящий Указ вводится в действие с 1 января 1962 года и имеет обратную силу в отношении невзысканных штрафов, наложенных на граждан и должностных лиц, а также на учреждения, предприятия и организации.

Председатель Президиума Верховного Совета СССР А. БРЕЖНЕВ
Секретарь Президиума Верховного Совета СССР М. ГЕОРГАДЗЕ

Москва, Кремль. 21 июня 1961 г.

II

УКАЗ

ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЭСТОНСКОЙ ССР

129 О награждении тов. А. Мьяльтона Почетной грамотой Президиума Верховного Совета Эстонской ССР

В связи с шестидесятилетием со дня рождения, сорокалетием сценической деятельности и за заслуги в развитии театрального искусства в республике наградить артиста Государственного театра «Ванемуйне», заслуженного артиста Эстонской ССР Александра Харальдовича **Мьяльтона** Почетной грамотой Президиума Верховного Совета Эстонской ССР.

Председатель Президиума Верховного Совета Эстонской ССР И. ЭЙХФЕЛЬД

Секретарь Президиума Верховного Совета Эстонской ССР Б. ТОЛБАСТ

Таллин, 16 сентября 1961 г.

III

В Президиуме Верховного Совета СССР

За большие заслуги в подготовке специалистов и развитии науки Президиум Верховного Совета СССР Указом от 15 сентября 1961 года наградил орденами и медалями СССР 5.957 работников высшей школы.

Орденом Ленина награждено 385 человек, орденом Трудового Красного Знамени — 879, орденом «Знак Почета» — 1 718, медалью «За трудовую доблесть» — 1.734 и медалью «За трудовое отличие» — 1.241 человек.

Из них по **Эстонской ССР** Президиум Верховного Совета СССР наградил:

Орденом Ленина

1. **Клемент** Федора Дмитриевича — профессора, ректора Тартуского государственного университета.
2. **Митта** Анатолия Мартиновича — доцента, декана факультета Тартуского государственного университета.
3. **Соонвальда** Эугена Аугустовича — доцента, заведующего кафедрой Таллинского политехнического института.

Орденом Трудового Красного Знамени

1. **Аарна** Агу Яновича — профессора, ректора Таллинского политехнического института.
2. **Альтма** Альбрехта Виллемовича — профессора, заведующего кафедрой Таллинского политехнического института.
3. **Ардера** Александра Карповича — профессора, заведующего кафедрой Таллинской государственной консерватории.
4. **Каазика** Юло Яновича — доцента, заведующего кафедрой Тартуского государственного университета.
5. **Карда** Пауля Георгиевича — доцента, заведующего кафедрой Тартуского государственного университета.
6. **Шгейна** Отто Михайловича — профессора, заведующего кафедрой Таллинского политехнического института.

Орденом «Знак Почета»

1. **Вабеля** Иоганна Яновича — профессора, заведующего кафедрой Таллинского политехнического института.
2. **Вареса** Яна Яновича — кандидата искусствоведческих наук, ректора Государственного художественного института Эстонской ССР.
3. **Кельдер** Вильму Прийдовну — доцента Тартуского государственного университета.
4. **Кимма** Ильмара Августовича — и. о. профессора Государственного художественного института Эстонской ССР.
5. **Лепиксона** Хейно Хансовича — доцента, проректора Таллинского политехнического института.
6. **Озерова** Георгия Васильевича — доцента Таллинского политехнического института.
7. **Пибсена** Эвальда-Николая Александровича — доцента, заведующего кафедрой Эстонской сельскохозяйственной академии.
8. **Рубель** Салме Даниеловну — старшего преподавателя Эстонской сельскохозяйственной академии.
9. **Самолевского** Георгия Кирилловича — доцента Таллинского политехнического института.
10. **Эллера** Хейно Яновича — профессора Таллинской государственной консерватории.
11. **Энлайда** Аугуста Хиндриковича — доцента, проректора Эстонской сельскохозяйственной академии.
12. **Якобсона** Иоганнеса Иогановича — кандидата исторических наук, заведующего кафедрой Тартуского государственного университета.

Медалью «За трудовую доблесть»

1. **Вольдека** Александра Ивановича — профессора, заведующего кафедрой Таллинского политехнического института.
2. **Егорову** Ангелину Сергеевну — старшего преподавателя Таллинского педагогического института им. Э. Вильде.
3. **Карпа** Пауля Александровича — проректора Таллинской государственной консерватории.
4. **Кульда** Эльмара-Людвига Яновича — секретаря партбюро Эстонской сельскохозяйственной академии.
5. **Лукас** Эллу Августовну — декана факультета Таллинского педагогического института им. Э. Вильде.
6. **Матина** Валентина Григорьевича — доцента, проректора Эстонской сельскохозяйственной академии.
7. **Мууга** Аугуста Яновича — доцента, заведующего кафедрой Эстонской сельскохозяйственной академии.
8. **Олля** Николая Симовича — доцента Эстонской сельскохозяйственной академии.
9. **Пюсса** Карла Юхановича — доцента, декана факультета Тартуского государственного университета.
10. **Реймана** Арнольда Яновича — заведующего кафедрой Таллинского педагогического института им. Э. Вильде.
11. **Ханзена** Альберта Юрьевича — профессора, заведующего кафедрой Государственного художественного института Эстонской ССР.
12. **Шмидта** Эдуарда Леонхардовича — кандидата исторических наук, проректора Таллинского политехнического института.

Медалью «За трудовое отличие»

1. **Абель Эрну Пеедовну** — преподавателя Тартуского государственного университета.
2. **Каллинга Рихарда Йохановича** — проректора Таллинского педагогического института им. Э. Вильде.
3. **Каска Арнольда Хансовича** — профессора, заведующего кафедрой Тартуского государственного университета.
4. **Кикаса Вернера Хансовича** — доцента Таллинского политехнического института.
5. **Козлова Владимира Николаевича** — старшего преподавателя Эстонской сельскохозяйственной академии.
6. **Лепайые Лейду Куставовну** — и. о. доцента Эстонской сельскохозяйственной академии.
7. **Пальма Виктора Алексеевича** — доцента, заведующего кафедрой Тартуского государственного университета.
8. **Терно Олафа Рудольфовича** — кандидата технических наук, заведующего кафедрой Таллинского политехнического института.
9. **Эхин Алису Мартовну** — заведующую кафедрой Таллинского педагогического института им. Э. Вильде.

С о о б щ е н и е

об отзыве депутатов Верховного Совета СССР Ульджабаева Т., Обносова П. С., Ибрагимова Х., Додхудоева Н. и Кошчанова С.

С 30 июля по 5 августа 1961 года проводилось голосование об отзыве депутатов Верховного Совета СССР Ульджабаева Т., Обносова П. С., Ибрагимова Х., Додхудоева Н. и с 4 по 8 августа — об отзыве депутата Верховного Совета СССР Кошчанова С.

Голосование об отзыве проводилось в соответствии с Законом о порядке отзыва депутата Верховного Совета СССР.

По сообщению Окружных комиссий по проведению голосования об отзыве в соответствии с результатами голосования из состава Верховного Совета СССР отозваны:

Ульджабаев Турсунбай, депутат Совета Союза от Ленинабадского городского избирательного округа № 713 Таджикской ССР;

Обносов Петр Степанович, депутат Совета Национальностей от Дангаринского избирательного округа № 282 Таджикской ССР;

Ибрагимов Халик, депутат Совета Национальностей от Шахристанского избирательного округа № 291 Таджикской ССР;

Додхудоев Назаршо, депутат Совета Национальностей от Орджоникидзеабадского избирательного округа № 298 Таджикской ССР;

Кошчанов Сапар, депутат Совета Национальностей от Калининского избирательного округа № 349 Туркменской ССР.

Väljaandja: Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium.
1,5 trükipoognat. Tellimise nr. 610.

ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Издатель: Президиум Верховного Совета Эстонской ССР.
1,5 печ. листа. Заказ № 610.

Типография Управления Делами СМ ЭССР, Таллин.

MB-07848.

Raamatupalat

61-6592

